

20. Voor iedereen de algemene norm

Beschrijving

Toen ik met mijn pasgeboren baby de verplichte bezoeken aan het consultatiebureau aflegde viel me al een eigenaardig fenomeen op. Steeds werden lengte en gewicht van mijn kind opgemeten en in een grafiek tegen de tijd uitgezet. Die grafiek werd dan naast een gemiddelde van alle Nederlandse baby's in die leeftijd gelegd, waarna mij werd gevraagd of ze goed at, waar ik op reageerde met 'matig'. Resultaat van het bezoek: alles kwam keurig overeen met de gemiddelden, maar omdat ze volgens mij niet heel goed at werd ik een half uur lang doorgezaagd over het belang van haar voortaan echt 'beter' (meer, dus) te laten eten. Waar gaat dit over? Wat zijn we hier aan het doen?

Allereerst is het niet voldoende dat een baby normaal en gezond oogt. Verder wordt een subjectieve waardering zoals 'matig' vertaald naar een al even subjectieve waarde: niet genoeg, die vervolgens leidt tot de bizarre conclusie dat een naderend onheil absoluut dient te worden afgewend. Met als heilig redmiddel: meer eten geven dan dit blakend gezonde kind zelf wil. En je dan wel afvragen hoe het toch komt dat zoveel kinderen obesitas hebben? Door de nawerkingen van de zwangerschapsblues heeft het nog een paar onderzoeken geduurd voordat ik besloot de aanwijzingen voortaan te negeren, want dit gaat nergens over.

Inmiddels zijn we jaren verder en lees ik in de Trouw van 18 maart 2017 het artikel 'Het jonge brein kan nog alle kanten op', dat handelt over actueel neurologisch onderzoek aan baby's in verband met het ontstaan van aandoeningen als autisme, dyslectie en hyperactiviteit. Waar ik moeite mee heb in dat artikel is dat deze aandoeningen (huh?, woord met waarde-oordeel, maar het beestje moet nu eenmaal een naam hebben) een probleem vormen bij de ontwikkeling naar een hoog opgeleide volwassene met een uitstekend betaalde kantoorbaan. (Ga eens praten met al die juristen die onlangs op de arbeidsmarkt terecht zijn gekomen en blij zijn dat ze voor de helft van een normaal geldend salaris of nog minder alle werk inclusief alle bijbehorende verantwoordelijkheden moeten doen en dragen, onder het motto van 'stage' en 'goed voor je CV' als compensatie voor dat afwezige goede salaris! Of die piloten die voor Ryan Air bijna gratis moeten vliegen want als ze dat weigeren en daardoor te lang niet vliegen kunnen wordt hun vliegbevoegdheid ongeldig. Maar hun studieschuld van vele duizenden euri blijft wel geldig! Weliswaar geen kantoorbaan, maar wel hoogopgeleid en,

inmiddels, niet overal goed betaald.)

Pas op de plaats: hier gaan al een paar dingen mis. We willen blijkbaar allemaal diezelfde toekomst (hoe komen we daar toch bij?) en we zijn daar blijkbaar ook allemaal in de basis even geschikt voor (aannname, ideologie, wensgedachte, eerlijkeheidsprincipe; allemaal JA, maar helaas geen vastgesteld feit). Het enige wat er fout zou kunnen gaan in het bereiken van die ideale toekomst, getuige onder andere de teneur van dit artikel, is dat de onderzochte stoornissen roet in het eten gooien. Maar als een kind een groot talent heeft voor, bij voorbeeld, dansen, zal het door de beweeglijke aard die daar bij hoort veel moeite hebben met lang stilzitten achter boeken om theoretische kennis op taal- en rekengebieden tot zich te nemen. Wij zien het kind worstelen met de eis zich te conformeren aan ons ideaalbeeld dat moet leiden tot de geschetste toekomst, en constateren dat hier sprake kan zijn van een of meer van de genoemde stoornissen. Vroeger hadden we praktische beroepsopleidingen die kinderen, die met de zes andere intelligenties begiftigd waren, een passend diploma konden bezorgen waar het kind ook succesvol mee kon worden. Die zijn al weer jaren geleden afgeschaft ten bate van de introductie van de vier vmbo-niveaus.

Laten we die jammerlijke afgedankte maar wel goede beroepsopleidingen (LTS!) van weleer alsjeblieft weer in gebruik nemen. Daar zouden we zo verschrikkelijk veel mensen individueel, maar ook de Nederlandse gemeenschap als geheel, enorm mee helpen. Laat ieder in zijn waarde en geef hem het onderwijs dat wel bij hem past, in plaats van diens hersenen aan te gaan passen met pillen ten einde de stoornis monddood te maken voor het bereiken van een toekomst die niet bij dat individu past.

Categorie

1. Onderwijs

Datum aangemaakt

18/12/2022

Auteur

willemijn